

Використання інтерактивних технологій та інших сучасних засобів навчання може бути корисним, але вони не замінюють особистого контакту з викладачем або репетитором, який може допомогти учням усунути помилки та надати індивідуальну підтримку. Отже, важливо зберігати баланс між традиційними методами та сучасними технологіями, щоб забезпечити ефективне навчання іноземних мов у всіх аспектах мовної компетентності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дацків О. П. Комплекс вправ для формування лінгвосоціокультурної компетентності майбутніх учителів англійської мови засобами драматизації. Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». Острог: Вид-во НаУОА, 2019. Вип. 7(75), жовтень. С. 140–144.
2. Класифікація методів навчання. URL: <https://cutt.ly/n7LnmCA> (Last accessed: 15.04.23).
3. Клименко А. О. Практичні аспекти використання мультимедійних презентацій у викладанні іноземних мов. Гуманітарний вісник Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету ім. Григорія Сковороди: Науково-теоретичний збірник. Переяслав-Хмельницький, 2014. № 33. С. 51-57.
4. Максименко А. П., Морська Л. І., Паршикова О. О. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика. 2013. С. 592.
5. Свистунова Т. М. Проблеми розвитку інформаційно-комунікаційної культури школярів у сучасному освітньому середовищі. Інноваційна педагогіка. Харків, 2019. Випуск 14. Т 1. С. 217-220.
6. Традиційні й інноваційні методи навчання іноземних мов. URL: <https://cutt.ly/S7LnfuS> (Last accessed: 15.04.23).
7. Холод І. В. Методика викладання англійської мови: навчально-методичний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Умань, 2018. 165 с.
8. Research Gate. Social media in the foreign language classroom: Promoting oral communication skills online. URL: <https://cutt.ly/ST42Qtj> (Last accessed: 04.04.23).
9. Speak English with Mish. URL: <https://www.instagram.com/speakenglishwithmish/> (Last accessed: 30.11.21).

Броварська А.А.

група А-4

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Шуба Ю. В

ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ЛІТЕРАТУРИ РОБЕРТА КУВЕРА

Роберт Кувер – відомий американський письменник-постмодерніст, якого вважають одним із батьків метапрози та гіперлітератури. Творчий доробок письменника включає романи, новели, оповідання та п'єси.

Роман «Походження бруністів» («*The Origin of the Brunists*», 1966 р.) став початком активної творчої діяльності американського письменника. Ключовою фігурою роману постає *Homo Ludens*. Читачеві пропонується зануритися в життя понад двох десятків

персонажів різних соціальних верств, які вирізняються широким діапазоном поглядів та намагаються зрозуміти сенс життя. Розповідь ведеться в різних формах – вираження внутрішньої свідомості через листи до редактора, монологи, позаземні і духовні голоси та проповіді, адже письменник переходить від одного персонажа до іншого, змінюючи формат оповіді. Основним методом оповіді є невідомий голос від третьої особи, який іноді концентрується на окремому персонажі, наслідує мовленнєві моделі людини, яка потрапила у фокус уваги. Р. Кувер зображує життя персонажів сповнене ритуалами та іграми (релігія, спорт, політика та мистецтво), дотримання ними соціальних ролей та виступає з критикою усталених інституцій. Для роману характерні поєднання реалізму, натуралізму із абсурдними та сюрреалістичними елементами, метафіктивний стиль, увага на впливі релігійних вигадок і міфів [2], що говорить про намагання письменника вийти за межі єдиного літературного напрямку.

Другий роман «Всесвітня асоціація бейсболу» («*The Universal Baseball Association*», 1968 р.) стилістично відрізняється від «Походження бруністів». Центральною фігурою твору стає Генрі Во, який живе в двох реальностях – повсякденні та штучно створеному ним світі бейсболу. Розповідь роману ведеться від третьої особи через перспективу Генрі. Р. Кувер вміло переходить від повсякденної реальності Генрі до уявної бейсбольної ліги. Читач відслідковує два рівні у творі: рівень життя головного героя та рівень гри. З позиції Генрі ці дві сфери заважають одна одній, тому він прагне поєднати ці світи, але напруга між двома реальностями лише зростає. Для головного героя світ гри видається більш динамічним і реалістичним ніж буденне життя, таким чином уявний світ Генрі загрожує існуванню реального світу. Письменник використовує наступний прийом: репрезентує читачам здавалося б непохитну реальність, далі розкладає її на частини, ставить під сумнів існування кожного елементу та нарешті змінює їх. Те, що аудиторія сприймає як дійсність згодом може виявитися витвором уяви або чимось помилково витлумаченим [2]. Ідея множинності реальностей також була реалізована Р. Кувером в оповіданнях «Нахожа няня» і «Ліфт», що увійшли до збірки «Пісеньки та наспіви: небилиці».

Третій роман американського письменника «Публічне спалення» («*The Public Burning*», 1977 р.), який вийшов майже через десять років після другого, вважається критиками одним з найбагатших у мовному плані творів американської національної літератури. Твір охоплює період правління Річарда Ніксона та висвітлює страту подружжя Джуліус і Етель Роузенберґів під час Холодної війни за звинувачення у шпигунстві на користь Радянського Союзу. Книга є фантазією митця щодо ролі Річарда Ніксона в цій справі, репрезентуючи президента в співчутливому світлі, адже Ніксон постає перед читачами як жертва власних вад і жадібності. Р. Куверу вдається написати історично достовірний та міфічний за масштабом твір, де реальні факти змішуються з вигадкою [2], створюючи твір у жанрі історіографічної металітератури.

Збірка «Пісеньки та наспіви: небилиці» («*Pricksongs & Descants*», 1969 р.) стала третьою книгою Р. Кувера, в якій зібрані оповідання, що публікувалися в журналах ще до появи перших романів автора. У більшості оповідань письменник відкидає традиції, щоб дати більше можливостей для уяви. У збірці читач може спостерігати інший погляд на біблійні сюжети та казки, наприклад, про Червону Шапочку, Гензеля і Гретель тощо.

Книга доводить, що письменник віртуозно створює розмаїті історії: ті, що ревізують, переглядають казки, історії про парадоксальність, а іноді й про безглуздість життя. Майстер слова намагається осучаснити зміст старих історій, зробити їх актуальними для сучасників, руйнуючі звичні для читача міфи [2].

Наступна збірка оповідань «Однієї ночі в ліжку та інші короткі зустрічі» («*In Bed One Night & Other Brief Encounters*», 1983 р.) складається з дванадцяти коротких оповідань, кожне з яких розповідає історію про зустрічі між людьми, які змушені приймати важливі рішення у складних життєвих ситуаціях. У цій збірці Р. Кувер використовує міфологічний архетип «героя-подорожнього», демонструючи, що подорожі не завжди мають позитивний вплив на життя людей, часто змушують усвідомити власні слабкості та недоліки. Письменник досліджує тему відносин між людьми, їхні почуття, спогади та переживання. Кожна історія є своєрідним портретом людей на різних етапах свого життя, описує їхні пошуки, мрії та бажання, розкриває різні сторони людської природи.

Загалом, для творів Р. Кувера характерне звернення до міфологічних та казкових архетипів, які набувають нового прочитання у цього американського письменника. Наприклад, у повісті «Мачуха» митець ставить перед собою завдання зруйнувати та переосмислити однойменний архетип. Оповідачем твору є Мачуха, яка зображується як знедолена жінка, що намагається врятувати падчерку, яку звинувачують у злочині якого, вона, можливо, не вчиняла. Приймачка мати влаштовує втечу дівчини з в'язниці. Разом вони переховуються в лісі. Врешті-решт втікачку повертають та страчують, не дивлячись на намагання мачухи її врятувати. Головним ворогом жінки є Жнець (*Reaper*), який втілює чоловічий світ, світ смерті та насильства, якому намагається протидіяти Мачуха, як втілення жіночої сили і ненависті. Після смерті доньки Мачуха перетворюється на мстиву фурію і починає відповідати усталеному архетипу [1]. Р. Кувер застосовує таку техніку деконструкції і в інших творах. На думку, Н. Криницької: «Основним матеріалом для деконструкції Р. Кувера в оповіданні «Мертва королева» й повісті «Мачуха» стають архетипічні сюжети, в яких образ нерідної матері негативний. Відштовхуючись від суперечливості міфу, Кувер реконструює або повністю переписує його <...>» [там само, с.91].

Ще одним прикладом переписування знайомого сюжету є оповідання «Повернення дітей темряви» («*The Return of the Dark Children*»), основою для написання якого стає середньовічна легенда про щуролова німецького міста Гамельн. Сказання датується XIII століттям. У ньому розповідається, що гамельнський магістр відмовився заплатити дудареві-щуролову за врятування міста від пацюків. Натомість, розгніваний сопілкар використав чарівний інструмент і вивів у невідомому напрямку всіх міських дітей, які зникли назавжди. У своєму творі «Повернення дітей темряви» американський письменник ніби пише продовження історії. У ній жителі невідомого міста, що колись постраждали від руки дударя і втратили дітей, вже майже забули про давню трагедію та народили нових спадкоємців. Та «бумеранг», випущений колись, знову повертається. Місто переживає нашествя щурів. Суспільство, опираючись на інстинктивне почуття провини, породжує та поширює поговори. Люди переказують, що пацюки – це перероджені душі

зниклих дітей, які прагнуть помститися рідним за забуття, спокійне, забезпечене життя, жадібність, байдужість [2]. Таким чином Р. Кувер демонструє, що все у світі повторюється, а люди, які не здатні переоцінити життєві цінності, визнати власні помилки, приречені розплачуватися за них знов і знов.

Отже, для експериментальної літератури американського письменника Р. Кувера характерне створення множинних реальностей, кожна з яких може бути прочитана та інтерпретована читачем як реальна, що має право на своє існування, а відомі сюжети, архетипи, декорації переосмислюються письменником та руйнують традиційне сприйняття загальноприйнятих істин, що сформувалося у читача в дитинстві.

ЛІТЕРАТУРА

1. Криницкая Н. И. Реконструкция мифа в творчестве Роберта Кувера (на примере рассказа «Мёртвая королева» и повести «Мачеха»). Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Філологія. 2018. Вип. 19. С. 89-94.

2. Evenson B. Understanding Robert Coover. Columbia: University of South Carolina Press, 2003. 192 p.

Vasylenko P. V.

gr. 101FO

National University –Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic

Scientific supervisor – PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor Korol T. H.

DRAMATIZING AS A TECHNOLOGY OF TEACHING ENGLISH TO TEENAGERS

Modern foreign language teaching methodology is rapidly developing searching for new ways to boost communicative competence acquisition by the students. Ability to use a foreign language as the means of communication is considered an ultimate goal of training process, which should reflect and reproduce real life situations, take into account students' interest and needs. As a result, both scientists and teachers are seeking for new training technologies, which provide opportunities for the integrated teaching of foreign communication. In this context, dramatization as a teaching technology appears to be rather promising. It can be quite righteously treated as a technology since it ensures integrated teaching of different language aspects (phonetic, lexical, grammatical and cultural) as well as receptive and productive speech activities in a creative way on the basis of interdisciplinary relations. The application of this technology should result in some practical outcomes in the form of theatrical production. In this context, we can treat dramatizing as a particular type of a project. Dramatizing as a teaching technology was developed and implemented by P. Slade and B. Way at English schools.

This technology seems to be extremely appropriate in the teenagers' classroom. Since this age group of learners is characterized by such features as the dominance of the peers community over the world of adults. This provides absolutely new situation of social development. At this period, training and learning lose their priority, while communication, emotional development and interpersonal relationships grow in their importance. Teenagers' self-perception features egocentrism, which incorporates the behaviour patterns directed to the imaginary audience,